

Ανακοίνωση Κοσμητείας της Θεολογικής Σχολής ΕΚΠΑ για την εκδημία του Καθηγητή Χρυσόστομου Σταμούλη

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Στο άκουσμα της ξαφνικής εκδημίας του καθηγητής της Θεολογίας Σχολής ΑΠΘ, Χρυσόστομου Σταμούλη, ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής ΕΚΠΑ, Εμμανουήλ Δ. Καραγεωργούδης, εξέδωσε συλλυπητήρια ανακοίνωση.

Μεταξύ άλλων ο Κοσμήτορας αναφέρει στην ανακοίνωσή του: *“Τώρα, που το φθινόπωρο ετοιμάζεται να ντύσει τα δέντρα με χρυσάφι – το χρώμα του ονόματός του – εμείς, οι συνάδελφοί του από τη Θεολογική Σχολή Αθηνών, στεκόμαστε με δέος μπροστά στο μυστήριο. Όχι του θανάτου, αλλά της μετάστασης. Γιατί ο Χρυσόστομος δεν πέθανε· μετέβη. Από το φως που βλέπουμε, στο Φως που ελπίζουμε. Από την αγάπη που γνωρίζουμε, στην Αγάπη που μας περιμένει”.*

Αναλυτικά η ανακοίνωση:

Ήρθε η ώρα που το φως συνάντησε το Φως. Ο Χρυσόστομος – το όνομα που

κουβαλούσε σαν προφητεία – έγινε ο ίδιος χρυσή ομιλία στην αιωνιότητα. Έφυγε όπως οι ποιητές που αγάπησε, ξαφνικά, την ώρα που η δημιουργία κρατάει την ανάσα της ανάμεσα σε δύο εποχές.

Στα εξήντα ένα του χρόνια, στην ακμή της θεολογικής του ωριμότητας, ο Χρυσόστομος Σταμούλης μετέστη προς τη χώρα των ζώντων, αφήνοντας πίσω του όχι κενό αλλά πληρότητα. Πληρότητα λόγου που έγινε σάρκα στα βιβλία του, πληρότητα μουσικής που έγινε προσευχή στις συνθέσεις του, πληρότητα αγάπης που έγινε διδασκαλία στις αίθουσες του Αριστοτελείου.

Το «Κάλλος το Άγιον» δεν ήταν απλώς τίτλος του έργου του, ήταν το όραμά του για μια Ορθοδοξία που αναπνέει με τους πνεύμονες του κόσμου. Από τη Θεσσαλονίκη ως το Λονδίνο, από το Βελιγράδι ως το Χάρβαρντ, από τη Βηρυτό ως τη Βοστώνη, η φωνή του έγινε γέφυρα. Μέσα στις χαράδρες του φόβου άκουγε το βήμα της ελπίδας. Εκεί όπου άλλοι έβλεπαν τείχη, εκείνος έκτιζε γέφυρες.

«Φάγαμε ήττα», έγραψε με παρρησία για τον αυτοεγκλωβισμό της Ορθοδοξίας. Και όμως, η δική του πορεία ήταν μια συνεχής νίκη του φωτός επί του σκότους, της ελευθερίας επί του φόβου, του έρωτα επί του θανάτου. Γιατί ο Χρυσόστομος γνώριζε το μυστικό, ότι η σάρκωση είναι «η μετανάστευση της αγάπης», ότι το φως δεν είναι απλώς φυσική ενέργεια αλλά Πρόσωπο που μας καλεί.

Ως Αρχων Διδάσκαλος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, ως Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης, ως μαέστρος που ένωνε τη βυζαντινή μελωδία με τη σύγχρονη αρμονία, ο Χρυσόστομος υπήρξε ο άνθρωπος των συνθέσεων. Όχι των συμβιβασμών αλλά των δημιουργικών συναντήσεων. Η μουσική του – έξι δίσκοι που τραγουδούν την Ανάσταση – και η θεολογία του – δεκάδες βιβλία που ψάλλουν τη Σάρκωση – συνθέτουν μια συμφωνία που δεν θα σιγήσει ποτέ.

«Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι;» ρωτούσε προκλητικά, καλώντας την Ορθοδοξία να βγει από τα τείχη της και να συναντήσει την πόλη, την πολιτική, τον πολιτισμό. Η απάντηση ήταν η ίδια του η ζωή, γυρεύει να μεταμορφώσει το παζάρι σε αγορά ιδεών, σε τόπο συνάντησης, σε εκκλησία χωρίς τοίχους.

Σήμερα, που η «γυναίκα του Λωτ» της σύγχρονης θεολογίας – όπως την ονόμασε – κινδυνεύει να μείνει αλάτινο άγαλμα κοιτώντας προς τα πίσω, ο Χρυσόστομος μάς δείχνει τον δρόμο προς τα εμπρός. Προς εκείνο το φως που δεν δύνει, προς εκείνη την αυγή που δεν έχει εσπέρα.

Από το Διεθνές Παρατηρητήριο Θρησκευτικού Φονταμενταλισμού που ίδρυσε, μέχρι τη Χορωδία «Φωνές» που διηύθυνε, από τις διαλέξεις του στο Lund της Σουηδίας μέχρι τις συζητήσεις του με τους φοιτητές στη Θεσσαλονίκη, ο

Χρυσόστομος έσπειρε σπόρους που θα ανθίζουν για πολλές γενιές.

Τώρα, που το φθινόπωρο ετοιμάζεται να ντύσει τα δέντρα με χρυσάφι – το χρώμα του ονόματός του – εμείς, οι συνάδελφοί του από τη Θεολογική Σχολή Αθηνών, στεκόμαστε με δέος μπροστά στο μυστήριο. Όχι του θανάτου, αλλά της μετάστασης. Γιατί ο Χρυσόστομος δεν πέθανε· μετέβη. Από το φως που βλέπουμε, στο Φως που ελπίζουμε. Από την αγάπη που γνωρίζουμε, στην Αγάπη που μας περιμένει.

Αιώνια η μνήμη σου. Μένεις σαν ήλιος κρυμμένος στην ψυχή μας· δεν έσβησες, άλλαξες μορφή και μας φωτίζεις. Γιατί οι άνθρωποι σαν εσένα Χρυσόστομε δεν πεθαίνουν· γίνονται ορίζοντες για όσους ξεκινούν.

Εμμανουήλ Δ. Καραγεωργούδης